

Drisha: Navigating the Employer-Employee Relationship 1

Working Multiple Jobs; Time and Effort Maximization

Rabbi Jonathan Ziring: jjziring@migdalahatorah.org

1. <https://www.forbes.com/sites/jackkelly/2021/08/15/the-remote-trend-of-working-two-jobs-at-the-same-time-without-both-companies-knowing/?sh=1c740ae517f3>

Last week, the Wall Street Journal reported on a scintillating new remote-work trend. It appears that “white-collar workers, in industries from tech to banking to insurance, say they have found a way to double their pay.” Their schtick is to “work two full-time remote jobs.” Like Fight Club, the first rule for these folks is “don’t tell anyone” and “don’t do too much work, either.”

Commitment to Employers, Even Unethical Ones: The Story of Jacob and Lavan, and other Moral Stories

2. Genesis 31

(ו) וְאִתְּנָה יְדַעְתָּן כִּי בְכַל־כְּחִי עֲבַדְתִּי אֶת־אָבִיכֶן: (ז) וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֵׂרֶת מְנִים וְלֹא־נִתְּנָו אֶלְקִים לְהִרְעֵ עַמְּדִי... (לט) טִרְפָּה לֹא־הִבְאֵתִי אֵלַיךְ אֲנִכִּי אַחְטָנָה מִיָּדִי תִבְקֶשְׁנָה גְּנֹבְתִי יוֹם וּגְנֹבְתִי לַיְלָה: (מ) הֵייתִי בַיּוֹם אֶכְלָנִי חֶרֶב וְקָרַח בַּלַּיְלָה וְתִדַּד שְׁנֵתִי מְעִינִי:

(6) As you know, I have served your father with all my might; (7) but your father has cheated me, changing my wages time and again. G-d, however, would not let him do me harm... (39) That which was torn by beasts I never brought to you; I myself made good the loss; you exacted it of me, whether snatched by day or snatched by night. (40) Often, scorching heat ravaged me by day and frost by night; and sleep fled from my eyes.

3. Mishneh Torah, Hiring 13:7

כְּדָרְךָ שִׁמְזַהֵר בְּעַל הַבַּיִת שֶׁלֹּא יִגְזַל שְׂכָר עָנִי וְלֹא יַעֲכֹבְנֵו כֶּף הָעָנִי מִזְהָר שֶׁלֹּא יִגְזַל מִלְאֲכָת בְּעַל הַבַּיִת וְיִבְטֵל מַעַט בְּכָאֵן וּמַעַט בְּכָאֵן וּמוֹצִיא כָּל הַיּוֹם בְּמַרְמָה אֲלֵא חֵיב לְדַקְדֵק עַל עֲצָמוֹ בְּזִמְנֵן שְׁהָרִי הַקְפִּידוֹ עַל בְּרָכָה רְבִיעִית שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוֹן שֶׁלֹּא יִבְרַךְ אוֹתָהּ. וְכֵן חֵיב לְעַבֵּד בְּכָל כַּחוֹ שְׁהָרִי יַעֲקֹב הַצָּדִיק אָמַר כִּי בְּכָל כְּחִי עֲבַדְתִּי אֶת אָבִיכֶן. לְפִיכֶךָ נָטַל שְׂכָר זֹאת אֶף בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ל מג) "וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד":

(7) Just as the employer is warned against robbing the wage of the poor workman, and against delaying it, so is the poor workman warned against robbing the employer by idling away his time on the job, a little here and a little there, thus wasting the entire day deceitfully. He must be scrupulous throughout the time of work. Also, he is required to work to the best of his ability, as the upright Jacob said: "I have served your father with all my strength" (Genesis 31:6). For this reason, he was rewarded even in this world, as it is written: "The man became exceedingly rich" (30:43).

4. Shabbat 31a:11

אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו נשאת ...

With regard to the same verse, **Rava said:** After departing from this world, when a person is brought to judgment for the life he lived in this world, they say to him in the order of that verse: Did you conduct business faithfully?

5. Makkot 24a:5

פועל צדק כגון אבא חלקיהו

“Works righteousness”; this is referring to one such as Abba Hilkiyyahu, a laborer who would not pause from his labor even to greet people; he righteously continued working.

6. Taanit 23a-b

אבא חלקיה בר בריה דחוני המעגל הוה וכי מצטריך עלמא למיטרא הוה משדרי רבנן לגביה ובעי רחמי ואתי מיטרא זימנא חדא איצטריך עלמא למיטרא שדור רבנן זוגא דרבנן לגביה למבעי רחמי דניתי מיטרא אזול לביתיה ולא אשכחוהו אזול בדברא ואשכחוהו דהוה קא רפיק יהבו ליה שלמא ולא אסבר להו אפיה ... אמרו ליה ידעינן דמיטרא מחמת מר הוא דאתא אלא לימא לן מר הני מילי דתמיהא לן מאי טעמא כי יהיבנא למר שלמא לא אסבר לן מר אפיה אמר להו שכיר יום הואי ואמינא לא איפגר ומאי טעמא דרא מר ציבי אחד כתפיה וגלימא אחד כתפיה אמר להו טלית שאולה היתה להכי שאלי ולהכי לא שאלי

Abba Hilkiyya was the son of Honi HaMe'aggel's son. And when the world was in need of rain they would send Sages to him, and he would pray for mercy, and rain would fall. Once the world was in need of rain,

and the Sages sent a pair of Sages to him so that he would pray for mercy and rain would fall. They went to his house but they did not find him there. They went to the field and found him hoeing the ground. They greeted him, but he did not return their greetings. They said to him: **We know that the rain has come on the Master's account. However, let the Master please say and explain to us these aspects of your behavior that are puzzling to us: What is the reason that when we greeted the Master, the Master did not return our greeting? He said to them: I am a day laborer, hired for the day, and I said to myself that I may not delay my work to answer you. They further inquired: And what is the reason that the Master carried the firewood on one shoulder and his cloak on the other shoulder? He said to them: It was a borrowed robe. I borrowed it for this purpose, to wear it, and I did not borrow it for that purpose, to place wood on it.**

Personal Time During Work

7. Berakhot 16a – see summary in next source:

מתני' האומנין קורין בראש האילן ובראש הנדבך מה שאינן רשאים לעשות כן בתפלה גמרא. תנו רבנן: האומנין קורין בראש האילן ובראש הנדבך, ומתפללין בראש הזית ובראש התאנה, ושאר כל האילנות - יורדים למטה ומתפללין. ובעל הבית - בין כך ובין כך יורד למטה ומתפלל, לפי שאין דעתו מיושבת עליו. רמי ליה רב מרי ברה דבת שמואל לרבא, תנן: האומנין קורין בראש האילן ובראש הנדבך, אלמא: לא בעי כונה; ורמינהי: הקורא את שמע צריך שיכוין את לבו, שנאמר: שמע ישראל, ולהלן הוא אומר: הסכת ושמע ישראל, מה להלן בהסכת אף כאן בהסכת! אשתיק. אמר ליה: מידי שמיע לך בהא? - לא קשיא: הכי אמר רב ששת: והוא שבטלין ממלאכתן וקורין. - והתניא, בית הלל אומרים: עוסקים במלאכתן וקורין! - לא קשיא: הא בפרק ראשון, הא בפרק שני. תנו רבנן: הפועלים שהיו עושין מלאכה אצל בעל הבית - קורין קריאת שמע ומברכין לפניה ולאחריה, ואוכלין פתן ומברכין לפניה ולאחריה, ומתפללין תפלה של שמונה עשרה אבל אין יורדין לפני התיבה ואין נושאים כפיהם. והתניא: מעין שמונה עשרה! - אמר רב ששת, לא קשיא: הא - רבן גמליאל, הא רבי יהושע. - אי רבי יהושע, מאי איריא פועלים, אפילו כל אדם נמי! - אלא, אידי ואידי רבן גמליאל, ולא קשיא: כאן - בעושיין בשכרן, כאן - בעושיין בסעודתן. והתניא: הפועלים שהיו עושים מלאכה אצל בעל - הבית קורין קריאת שמע ומתפללין, ואוכלין פתן ואין מברכים לפניה, אבל מברכין לאחריה שתיים, כיצד - ברכה ראשונה כתקונה, שניה - פותח בברכת הארץ וכוללין בונה ירושלים בברכת הארץ; במה דברים אמורים - בעושיין בשכרן, אבל עושיין בסעודתן או שהיה בעל הבית מיסב עמהן - מברכין כתיקונה.

MISHNA: The primary issue in this mishna is the requisite degree of concentration when reciting *Shema*. **Laborers** engaged in their work may **recite *Shema* while standing atop the tree or atop the course of stones** in a wall under construction, **which they are not permitted to do** for the *Amida* prayer, which requires intent of the heart....

GEMARA: With regard to laborers, the Sages taught in a *Tosefta*: **Laborers**, while engaged in their labor, may **recite *Shema* while standing atop the tree or atop the course of stones** in a wall under construction. **And they may pray atop the olive tree or the fig tree**, as those trees have many branches close together, so one could stand on them and focus properly while praying. In the case of **all the rest of the trees**, however, **they must climb down and pray**. However, **the homeowner**, who is self-employed, **in all cases**, regardless of the type of tree, **must climb down and pray**, as he will be unable to focus appropriately. Since, in contrast to the laborers, it is his prerogative to climb down and pray, the Sages did not permit him to pray atop the tree.

Rav Mari, son of the daughter of Shmuel, raised a contradiction before Rava: **We learned** in our mishna: **Laborers may recite *Shema* atop the tree or atop the course of stones** in a wall under construction. **We see that he does not require intent**, simple recitation is sufficient. **And he raised a contradiction** from the verbal analogy taught in a *baraita*: **One who recites *Shema* must focus his heart**, as it is stated: **“Hear [*Shema*], Israel.”** **And below**, later in Deuteronomy, it says: **“Pay attention, and hear [*shema*], Israel”** (Deuteronomy 27:9). **Just as there one must pay attention, so too here one must pay attention.**

Rava was silent as he had no response. But he said to him: **Have you heard anything on this matter? He replied: Rav Sheshet said as follows: And this *halakha***, that laborers may recite *Shema* atop the tree only applies when they are idle from their work and recite it so they can focus their hearts.

The Gemara challenges this: **But wasn't it taught in a *baraita* that Beit Hillel say: Laborers engage in their labor and recite *Shema*?**

The Gemara responds: **This is not difficult. This**, which says that laborers must be idle from their labor, is referring to a case when they are reciting **the first paragraph** of *Shema*, **while that**, which says that they may continue to work, is in a case when they are reciting **the second paragraph**.

The Sages taught in a *Tosefta*: **Laborers who were working for a homeowner** are obligated to **recite *Shema* and recite the blessings before it and after it; and when they eat their bread they are obligated to recite the blessing before and after it; and they are obligated to recite the *Amida* prayer. However, they do not descend before the ark** as communal prayer leaders **and the priests among them do not lift their hands** to recite the Priestly Blessing, so as not to be derelict in the duties they were hired to perform.

The Gemara challenges this: **Didn't we learn** in a different *baraita* that laborers recite an abridged prayer consisting of **a microcosm of the *Amida* prayer** in place of the full *Amida* prayer? **Rav Sheshet said: This is not difficult. This *baraita* obligating laborers to recite the full *Amida* prayer is in accordance with the opinion of Rabban Gamliel**, as he holds that one must always recite the full eighteen blessings. **This *baraita* which allows laborers to abridge their prayers is in accordance with the opinion of Rabbi Yehoshua**, who permits one to abridge the *Amida* prayer.

The Gemara objects: But **if this *baraita* is in accordance with the opinion of Rabbi Yehoshua, why did the *baraita* discuss a case involving laborers** in particular? Rabbi Yehoshua holds that **every person may also** recite an abridged version of the *Amida* prayer.

Rather, we must say that **this *baraita* and that *baraita* are both in accordance with the opinion of Rabban Gamliel, and this is not difficult: Here**, in the *baraita* where laborers pray the abridged version of the *Amida* prayer, refers to a case **where laborers work for their wage** beyond the meal provided by their employer; **while here**, in the *baraita* where laborers must pray the full *Amida* prayer, refers to a case **where laborers work only for their meal**.

And indeed it was taught in a *baraita*: **Laborers who were performing labor for the homeowner recite *Shema* and pray; and when they eat their bread they do not recite a blessing beforehand** because the blessing recited before food is only an obligation by rabbinic law, **but they recite two of the three blessings normally recited in the blessing thereafter**, the Grace after Meals, which is an obligation by Torah law. **How so? The first blessing is recited in its standard formula; the second blessing, he begins to recite the blessing of the land and they include the blessing: Who builds Jerusalem within the blessing of the land**, at which point they conclude the Grace after Meals.

In what case is this said? This is said **with regard to laborers who work for their wage, but if they work for their meal or if the homeowner reclined and ate the meal with them, they recite the blessings in their standard formula**.

8. Shulchan Arukh, Orach Chayim 191:1-2

פועלים העושים מלאכה אצל בעל הבית מקצרים בברכת המזון כדי שלא לבטל מלאכת בעל הבית כיצד ברכה ראשונה כתקנה ושניה פותח בברכת הארץ וכולל בה בונה ירושלים וחוט' בברכת הארץ ואין אומרים ברכת הטוב והמטיב כלל במה דברים אמורים כשנוטלים שכר על מלאכתן מלבד הסעודה אבל אם אין נוטלים שכר אלא הסעודה שאוכלים לבד מברכין כל ד' ברכות כתקון וכן אם בעל הבית מיסב עמהם אע"פ שנוטלים שכר מלבד הסעודה מברכין כל ד' ברכות:
והאידינא לעולם מברכים כל ארבע ברכו' שאין דרך בני אדם עכשיו להקפיד בכך ומסתמא אדעתא דהכי שוכרים פועלים שיברכו כל ד' ברכות כתקנם:

- (1) Laborers doing work for their employer should abbreviate the grace after meals so that they do not take themselves away from the work of their employer. How (do they abbreviate the grace after meals)? (They recite) the first blessing as established and the second they begin with "the blessing on the land" then include in it "He who builds Jerusalem" and conclude with "the blessing on the land". They do not recite the blessing of "The one who is Good and does good" at all. In what circumstances does this apply? When they are receiving payment for their work besides the meal (they are provided with). However, if they are not taking payment but rather are only provided with the meal they eat, they should recite all four blessings as established. This is also the case if the employer is eating with them, even if they are taking payment in addition to the meal, they

should recite all four blessings.

- (2) Nowadays, we always say all four blessings, for it is not normal for people to care, and presumably they were hired intending that they would say the four blessings as they were established.

9. Shulchan Arukh, Orach Chayim 110:2

(ב) הפועלים שעושין מלאכ' אצל בעל הבית אם אינו נותן להם שכר חוץ מסעודתן מתפללין י"ח אבל אין יורדין לפני התיבה ואין נושאים כפיה' ואם ניתן להם שכר מתפללין הביננו והאידינא אין דרך להקפיד בכך ומסתמא אדעתא דהכי משכירין אותם שיתפללו שמונה עשרה:

Workers who are only paid with their food, can pray the Shemonah Esrei, but they cannot lead nor perform the priestly blessings. If they are paid a salary, they say Havineinu. Nowadays, it is not normal to care about this, and presumably they were hired having in mind that they would pray the Shemonah Esrei.

10. Mishna Berura 110:12

האידינא יורדין ג"כ לפני התיבה ונ"ל דאין להחמיר אם עי"ז לא יתאחר הזמן יותר:

Now one could even lead the prayers. It seems that one need not be strict if one will not be too late.

11. Magen Avraham 110:7

שילכו לבה"כ להתפלל בי' (ל"ח) והיכא דנהוג נהוג:

One can also go to synagogue to pray with a quorum. Wherever this is the custom, it is an accepted custom.

12. Sefer Chasidim 310

אל ישב אצל שכיר אפי' כשאין שכיר עושה פעולה שמא יהיה לו בושת לומר אין לי פנאי. ואם רגיל ואין לו בושת מפניו ואינו מבטלו אין בכך כלום. ירא שמים כגון חוני המעגל ואבא חלקיה לא היו מסיחים ואפי' שלום לא רצו להחזיר.

Don't sit near a hired worker, even when he is not performing any work, for perhaps he will be embarrassed to say he has not time. If they are acquainted and he is not embarrassed and he does not distract him, there is not problem. Those who fear G-d, such as Choni HaMagel and Abba Chilikia would not converse, or even return greetings.

13. Messilat Yesarim 11:7-12

(ז) ואמרו ז"ל (בבא בתרא פח): קשה גזל הדיוט מגזל גבוה, שזה הקדים חטא למעילה וכו'.
(ח) וכבר פטרו את הפועלים העושים אצל בעל הבית מברכת המוציא ומברכות אחרונות דברכת המזון. ואפילו בקריאת שמע, לא חיובם לבטל ממלאכתן אלא בפרשה ראשונה בלבד (ברכות טז). קל וחומר בן בנו של קל וחומר לדברי הרשות, שכל שכיר יום אסור בהן שלא לבטל מלאכתו של בעל הבית. ואם עבר, הרי זה גזלן.
(ט) הנה אבא חלקיה, אפילו שלום לא השיב לתלמידי חכמים שנתנו לו שלום, שלא ליבטל ממלאכת רעהו (תענית כג). ויעקב אבינו עליו השלום מבאר בפיו ואומר (בראשית לא): הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני.
(י) מה יענו איפוא העוסקים בהנאותיהם בשעת מלאכה ובטלים ממנה, או כי יעסקו בחפציהם איש לבצעו.
(יא) כללו של דבר: השכור אצל חבירו לאיזה מלאכה שתהיה, הנה כל שעותיו מכורות הן לו ליומו, כענין שאמרו ז"ל (ב"מ נ"ו): שכירות מכירה ליומיה. וכל מה שיקח מהן להנאת עצמו באיזה אופן שיהיה, אינו אלא גזל גמור. ואם לא מחלו, אינו מחול, שכבר אמרו רבותינו ז"ל (יומא פו): עבירות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו.
(יב) ולא עוד אלא שאפילו אם עשה מצוה בזמן מלאכתו, לא לצדקה תחשב לו, אלא עבירה היא בידו, שאין עבירה מצוה, וקרא כתיב (ישעיה סא): שונא גזל בעולה, וכענין זה אמרו ז"ל (בבא קמא צד): הרי שגזל סאה חטים וטחנה ואפאה ומברך, אין זה מברך אלא מנאץ, דכתיב (תהלים י): ובוצע ברך נאץ ה'.

(7) Our Sages of blessed memory also said: "stealing from another person is worse than stealing from Temple property, for in the former, the word 'sin' precedes the word 'betrayal' [and the opposite in the latter]..."

(8) They likewise exempted hired workers from reciting the (Hamotzi) blessing over bread and from the last blessing of the grace after meals (Birkat Hamazon). And even in the case of reciting the Shema, they required them to pause from their work only for the first chapter (Berachoth 16b). How much more so for things that are optional. And if he transgresses this, he is considered a thief.

(9) Aba Chilkiya did not even return the greetings of Torah scholars in order to not be idle from the work he was doing for another (Ta'anit 23b). Yaakov, our forefather, peace be unto him, states explicitly, "in the day heat consumed me, and the frost by night, and my sleep departed from my eyes" (Bereishis 31:40).

(10) What will they answer then, those who occupied themselves in their own pleasures and idled from work during the time they were hired out? Or if they occupied themselves with their own affairs, each person to his own gain?

(11) The summary of the matter: one who is hired out to his fellow for any kind of work, behold, all of his hours are sold to his employer for the workday as the Sages stated: "to hire oneself out is to sell oneself for the day" (Bava

Metzia 56b). Whatever time he takes for his own pleasure, whatever it may be, is completely guilty of stealing. And if his employer does not forgive him, he is not forgiven. For the Sages already stated: "sins between man and his fellow are not atoned for on Yom Kippur until he has pacified his fellow"(Yoma 85b).

(12) Not only that but even if one does a Mitzva (good deed) during the time of his work, it will not be considered a merit but rather a sin in his hand. For a sin cannot be considered a Mitzva. And scripture states: "[I am G-d who loves justice and] hates theft in an offering" (Isaiah 61:8). In relation to this, our Sages of blessed memory said: "one who steals a measure of wheat, mills it, bakes and recites a blessing over it, is not blessing but rather blaspheming as written 'and the robber who blesses blasphemes G-d' (Tehilim 10:3)".

14. Aruch HaShulchan 110:7

וכל זה הוא בשכר יום אבל כשעושה בקבלנות אין נ"מ להבעה"ב ויתפלל בשלימות ככל ישראל וכתבו רבותינו דהאידינא אין דרך להקפיד בכך ובכל ענין מתפלל בשלימות דמסתמא אדעתא דהכי משכירין את עצמם ויש להסתפק אם האידינא עושה תנאי עם הפועל שלא יתפלל אלא הבינונו אם מועיל אם לאו דלכאורה מהני אבל י"ל דלאו כל כמיניה לאפקועיה מתפלתו נגד המנהג אמנם אם מותר לפועל בזמה"ז לילך לבהכ"נ להתפלל תלוי במנהג המקום [מג"א סק"ז] אם לא התנו בפירוש:

All of this is only by a day worker, but one who works by *kablanut*, by project, there is no difference to the employer so he should pray fully like all Jews. The rabbis have written that nowadays, it is not normal to care about this, and in all cases, one should pray fully, because presumably it was this in mind that he hired himself out. One can have doubt, if nowadays one made a condition with a worker to only pray *havinenu* (the abbreviated prayer) if it would help or not. Ostensibly it does help. However, one can say that he does not have the ability to remove him from his prayer against the custom. However, as to whether it is permitted for the worker nowadays to go to synagogue and pray, that depends on the local custom, if he did not make an explicit condition.

15. Aruch Hashulchan, Orach Chaim 191:4

ונראה לי עוד: דאפילו אם ישכרם על תנאי זה שיקצרו בתפילה ובברכת המזון – לא צייתין ליה. דכיון דכולי עלמא אין נוהגין כן, והוא קקבלו עליהם לחובה – אין ביכולת היחיד להוציא עצמו מן הכלל ולבטל המצוה.

It seems to me further, that even if he hires him on condition that he shorten his prayer and grace after meals, we do not listen. Since the whole world does not have this custom, it is as if it was accepted as an obligation, and an individual does not have the ability to remove himself from the community and nullify a mitzvah.

16. Aruch Hashulchan, Choshen Mishpat 331:3

ועכ"פ למדנו מזה כמה חיוב על הפועל לעשות מלאכתו באמונה ומאד מאד צריכין הפועלים להזהר בזה ואל יפול לב הפועל עליו דגדולה מלאכה מי שעושה אותה באמונה...

[Although the Talmud's exemption of workers from prayer is no longer applicable] this law shows us how careful an employee must be with his employer's time. One must take great care with this. Let an employee not become unsettled because of these stringencies, for work done with integrity is a lofty ideal...

17. How to Handle Personal Calls at Work: <https://bit.ly/2IdxFkC>

1. Check company policy, but also follow common courtesy. Some companies are stricter than others. So, check with your boss or human resources department to get the rules straight – especially if you've just started a new job.

However, don't just go by the rules, because maybe your office doesn't have a specific policy. Think about how you want to be treated in the workplace and how others behave. Does your boss have an opinion about personal phone calls or bringing cellphones into meetings? ...

Action tip: Aside from checking with your HR department, be observant. Does your boss take a lot of personal calls? What do your workmates who have been with the company for a long time do? Follow their leads, and use common sense...

2. If necessary, let family and friends know your work hours.

18. <http://blog.hr360.com/bid/128885/7-Tips-for-Creating-an-Effective-Cell-Phone-Policy-for-Your-Workplace>

On the one hand, employers do not pay employees to converse with friends and family. On the other hand, a cell phone policy generally should not be so restrictive as to prohibit all uses of a personal cell phone. Employees may

need to check in on their children, for example, or may need to attend to important personal matters during business hours, such as doctors or pharmacists.

Communicate Your Expectations

Employers should take the time to communicate their expectations regarding appropriate employee conduct to all employees. Workplace policies should be expressed as clearly and unambiguously as possible, should not discriminate against any employee or group of employees, and should be applied consistently and fairly by the employer....

Create an Effective Cell Phone Policy

- ...Employees should make personal cell phone calls during break or lunch times to the maximum extent possible.
- Frequent or lengthy phone calls are not acceptable as they may adversely affect the employee's productivity and disturb others.
- Employees should be encouraged to use common sense when making or receiving personal cell phone calls at work. For example, employees should speak quietly and reserve personal or intimate details for non-work hours.

Competing Commitments

19. Choshen Mishpat 337:19-20

(יט) אין הפועל רשאי לעשות מלאכה בלילה ולהשכיר עצמו ביום ולא ירעב ויסגף עצמו ויאכיל מזונותיו לבניו מפני ביטול מלאכתו של בעה"ב שהרי מחליש כחו שלא יוכל לעשות מלאכת בע"ה בכח:
מוזהר הפועל שלא יבטל מעט כאן ומעט כאן אלא חייב לדקדק על עצמו בזמן שהרי הקפידו על ברכה רביעית של ברכת המזון שלא יברך אותה וכן חייב לעבוד בכל כחו שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכן לפיכך נטל שכרו בעוה"ז שנא' ויפרוץ האיש מאד מאד:

A worker is not permitted to work at night and hire himself out during the day. He may not starve or torture himself (through food deprivation) and feed the food (that he has thus saved) to his son, because this is theft of the work of his employer, since he will be physically and mentally weakened and will be unable to do the work for his employer with strength. Just as an employer is warned that he must not steal his employee's wages nor may he delay paying them, so too the worker is warned that he may not steal the work of his employer and relax a little here and a little there. Rather, he is obligated to be exacting of himself to work during the entire time allotted for working with his full strength, as Yaakov stated (Bereishit 31:6) "... with all of my strength I have worked for your father," and we find that he was not only rewarded in the World to Come for this, but even in this World, as it says (ibid. 30:43) "And the man became very prosperous ..."

20. <http://nleresources.com/wp-content/uploads/2012/08/Jewish-Business-Ethics-II.pdf>

It is permitted for an employee to go on a diet even for cosmetic purposes. However, if the employee sees that it is preventing him from fulfilling his duties to his employer (whether because of physical weakness or an inability to mentally focus on the work), he must check with his employer to make sure that the employer does not mind. It is prohibited for a worker to take extra jobs after he completes working for his regular employer if this will result in his not being able to perform his job properly the following day. Obviously, if the employer agrees, or if he is working overtime for the same employer, he is permitted to do so even if his daytime performance will be affected. (Rabbi Tzvi Shpitz in "Business Halachah" from www.torah.org)

21. Shut Rashba 7:516, citing R. Yosef ibn Migash

ואין הפועל רשאי לעשות מלאכתו בלילה ולשכור עצמו ביום ולחרוש בפרתו וערבית ולהשכירה בשחרית מכאן דקדקו ז"ל שיש בידו של בעל הבית למחות למלמד המשכים לעשות מלאכתו

A worker cannot work at night and then hire himself out during the day, to plow with an ox and night and rent it out during the day. From here we derive that an employer can protest if a teacher gets up [too early] to work.

22. Shulchan Aruch Choshen Mishpat 331:1

השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב מקום שנהגו שלא להשכים ושלא להעריב אינו יכול לכופן אפי' הוסיף על שכן כיון שלא התנה כן בשעה ששכרן: הגה לא היה מנהג בעיר או שאמר להן אני שוכר אתכם כדין תורה חייבין לצאת מביתם

בזריחת השמש ולעשות מלאכה עד צאת הכוכבי' (טור ס"ד) ובערב שבת מקדים עצמו לביתו שיוכל למלאות לו חביות של מים ולצלוח לו דג קטן ולהדליק את הנר (שם ס"ה בשם הירושלמי) לא היה מנהג בעיר אבל רוב אנשי העיר באין ממקו' שיש שם מנהג אזלינן בתר מנהג העיר שבאו משם הלך ממקו' שנהגו להשכים ולהעריב למקום שנהגו שלא להשכים ולהעריב או איפכא אזלינן בתר המקום ששכר שם הפועלים (נ"י ר"פ הפועלים בשם ירושלמי) ואינו קרוי מנהג אלא דבר השכיח ונעשה הרבה פעמים אבל דבר שאינו נעשה רק פעם אחת או שני פעמים אינו קרוי מנהג (ריב"ש סי' תע"ה):

(1) One who hires workers and said to them "work from dawn till dusk", cannot force them to do so if that is not the custom of the area, even if he adds to their salary. This is because he did not make this stipulation at the moment he hired them. [Rema: (meaning that it was not the case that) there was not a particular custom in the city or that he said to them "I hire you according to Torah law and you are obligated to leave from your houses at sunrise and work until nightfall" (Tur 331:4). (In these cases) on the eve of Shabbat the worker goes home early so he can fill a barrel of water and roast a small fish and light the Shabbat candles (Tur 331:5 based on the Talmud Yerushalmi). If there was no custom in the city but the majority of the men in the city come from an area where there is a custom, we go according to the custom of the city from which they come. If they came from a place where the custom is to work from dawn to dusk to a place where that is not the custom, or the reverse, we go according to the custom of the place in which they were hired. Something is not a custom unless it a common practice and has been done many times, however, something which has been done only once or twice is not considered a custom (Rivash siman 475).]

23. ערוך השולחן חושן משפט סימן שלז סעיף כד - כו

סעיף כד

כתב הרמב"ם בפ"ב משכירות המבטל מלאכתו ואוכל בשעת מלאכה או שאוכל [במחובר] שלא בשעת גמר מלאכה ה"ז עובר בלא תעשה וכן אם הולך בידו ממה שעושה או נותן לאחרים עובר בלא תעשה עכ"ל דעובר על לא תגזול או לא תגנוב שאוכל ממה שלא התירה התורה או נותן לאחרים שאסרה התורה ואם הולך בידו לביתו עובר על ואל כליך לא תתן [סמ"ע] ואין לוקין עליהם כבכל גזילה דניתן להשבון וזה שכתב אוכל בשעת מלאכה הולך לשיטתו דאסור לפועל לאכול בשעת מלאכה והטור חולק בזה וגם בש"ע אינו פוסק כן ולכן שינה רבינו הב"י לשונו וכתב האוכל בשעה שאין לו לאכול וכו' ובכל אלו אם אכל מחוייב לשלם אבל כשאכל ענבים ודבר אחר או מצצן וכיוצא בזה בשאר אוכלין שהכשירן לאכילה אף על גב דעביד איסורא אין מוציאין ממנו ממון דהא אין הדבר יכול להתברר שאם לא היה עושה כן לא היה אוכל סך כזה שאכל [ט"ז]:

סעיף כה

אין הפועל רשאי לעשות מלאכה בלילה ולהשכיר עצמו ביום ולא ירעיב ולא יסגף את עצמו ולא יאכיל מלחמו שהוא צריך לאכול בביתו לאשתו ובניו מפני ביטול מלאכתו של בעה"ב שהרי מחליש כחו ולא יהיה ביכלתו לעשות מלאכתו כראוי וכ"ש שמלמד אסור לעשות כן ומי שעושה בקבלנות אין חשש בכל זה כיון שאינו שכיר יום [נ"ל]:

סעיף כו

מוזהר הפועל שלא יבטל מעט כאן ומעט כאן אלא חייב לדקדק על עצמו שלא יבטל אף רגע מהזמן שצריך לעשות שהרי חז"ל הקפידו על תפלתו שלא יאריך כמ"ש בא"ח סי' ק"י ע"ש וכ"ש בביטול בעלמא וחייב לעבוד בכל כחו שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכן [בראשית לא, ו] לפיכך נטל שכרו גם בעוה"ז שנאמר ויפרוץ האיש מאד מאד ועמ"ש בריש סי' של"א:

24. פתחי חושן חלק ד (שכירות) פרק ז - שכירות פועלים סעיף ט - יד

י. מוזהר הפועל שלא יבטל מעט כאן ומעט כאן, אלא חייב לדקדק על עצמו בזמן, שהרי הקפידו חז"ל על ברכה רביעית של ברכת המזון שלא יברך אותה, וכן חייב לעבוד בכל כחו, שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכן, לפיכך נטל שכרו בעולם הזה, שנאמר ויפרוץ האיש מאד מאד.

יא. אין הפועל רשאי לעשות מלאכתו בלילה ולהשכיר עצמו ביום, ולא ירעיב ויסגף עצמו, מפני ביטול מלאכתו של בעל הבית, שהרי מחליש כחו ולא יוכל לעשות מלאכת בעל הבית בכח.

יב. מלמד צריך להיות זהיר בזה ביותר, ואסור לו להיות ניעור בלילה יותר מדאי, שלא יהא עצל ביום ללמוד, ולא ירבה לאכול ולשתות, כי דברים אלה גורמים שלא יוכל ללמוד היטב.

יג. אסור לפועל לעשות מלאכה אחרת עם מלאכתו.

25. פתחי חושן חלק ד (שכירות) - הערות פרק ז - שכירות פועלים

(כד) עי' לעיל (הערה יח) מדברי הט"ז ומשמע מדבריו שאם מתעצל העובד במלאכתו אין זה כמתבטל, וכ"ש שאינו יכול לנכות משכרו, ואפשר שלשון הש"ע הוא רק לענין לכתחלה, אבל אינו יכול לנכות משכרו משום כך, ועוד אפשר דמ"ש הש"ע שלא יבטל היינו ביטול ממלאכה לגמרי, אף על פי שאינו אלא זמן מועט, אבל כל שעוסק במלאכה, אף על פי שעושה בעצלות ולא בזריזות אינו בכלל האיסור, אבל דוחק הוא, שהרי כתב שצריך לעבוד בכל כחו. וכ"ש שיש לפועל להזהר מלהפסיק מלאכתו לצורך עסקיו הפרטיים (ובפרט בשימוש בטלפון או כלים של בעה"ב, עי' שו"ת שבט הלוי ח"ד סימן רכ), מבלי לקבל רשות על כך (ונראה שבמקומות עבודה ציבוריים די אם מקבל רשות מהממונה עליו), וכ"ש שאסור לשבות, וה"ז גזל גמור אם יוציא דמי השביתה בע"כ של בעה"ב, או יגרום הפסד כתוצאה מהשביתה, וראיתי בשם שו"ת

אגרות משה שמתיר שביתה בתנאים מסוימים, עי' בדבריו חלק חו"מ (סימן נח ונט), ועי' מ"ש בפרק י ויא מדברי החזו"א.
כתב בספר חסידים...וז"ל המסלת ישרים

וכתב בשו"ת שבט הלוי (ח"ד סימן רכ) שדבר פשוט הוא שאסור לפועל להעתיק לעצמו או לאחרים דברים סודיים של בעה"ב ובגדר גזל הוא, שהוא בכלל דברים שמקפידים עליהם...

(כה) בסמ"ע כתב ברכה רביעית וברכת הזימון, ובשו"ע או"ח (סימן קצא סעיף ב) כתב שהאידינא לעולם מברכים כל ד' ברכות, שאין דרך בני אדם להקפיד בכך, ומסתמא אדעתא דהכי שוכר פועלים שיברכו כתקנם. ואפשר שבמקום ששעות העבודה הם בזמן תפלה, מותר גם להתפלל בצבור מטעם זה. ועי' קידושין (דף לג ע"א) וחולין (דף נד ע"ב), ומשמע לתירוץ אחד שבתוס' (שם) שמשום חביבות מצוה בשעתה מותר לפועלים לבטל ממלאכה אפילו במלאכת אחרים, אבל בלא"ה אסור לבטל אפילו לדבר מצוה, כמבואר ביו"ד (סימן רמד סעיף ה) שאין רשאי לעמוד בפני ת"ח בשעה שעוסק במלאכת אחרים, ועי' לעיל (הערה הקודמת) מדברי המסילת ישרים.

(כז) מסברא נראה דכל זה כשעוסק בקביעות, או לעתים קרובות, במלאכה אחרת, אבל אם ניעור במקרה קצת יותר, וכ"ש מסיבה מיוחדת, מסתמא אין בעה"ב מקפיד בכך, שכן דרך העולם, ועי' שו"ת מהרש"ם (ח"ב סימן רטו) בש"ץ שהשכיר עצמו להתפלל מוספים, ונשכר אח"כ לביכ"ס אחר לשחרית, וטוענים הראשונים שע"ז יחלש בתפלת מוסף, שטענתם טענה, ועי' במיוחסות להרמב"ן (סימן א) דמשמע שגם במלמד יכול בעה"ב לעכב עליו מלהוסיף תלמידים אחרים מטעם זה. ומשמע בשו"ת רשב"א (ח"ז סימן תקטז) בשם הר"י מיגאש שיכול בעה"ב למחות בפועל המשכים למלאכתו הפרטית.

(כט) רמ"א ביו"ד (סימן רמה סעיף יז), וכתב בפת"ש (שם סק"ט) שאפילו למי שמחמיר לת"ח שיתענה כשחטא, אין להחמיר במלמדי תינוקות דחשיבי טובא (ולא מצאתי שיעור עד כמה נקראים תינוקות לענין זה, ובשו"ע הרב (הלכות ת"ת) כתב לענין חיוב הצבור להעמיד מלמד תינוקות, דהיינו עד בן י"ג שנים שהוא הבל שאין בו חטא, וצ"ע לענינו), וגם גזל את הרבים. ומשמע שדוקא במלמד הדין כן, ולא בשאר פועלים, וכן משמע בירושלמי שהביא בביאור הגר"א (שם). מיהו אפשר שגם בשאר פועלים הדין כן, אלא שבמלאכת שמים חמור יותר, וכן משמע במג"א (סימן תקעא סק"ג) שגם שאר פועלים אסורים להתענות, אלא שבמלמדים יש גם טעם משום מיעוט מלאכת שמים (ונראה פשוט שאין תענית צבור בכלל זה, וגם מלמד מתענה בת"צ), וכתב שם בשם ספר חסידים שכל העוסקים במלאכת רבים, כגון שתדלנים, דינם כמלמדים.

(לא) ...ועי' שו"ת דברי חיים (ח"ב אהע"ז סימן כו) בדין אשה שנשכרה להניק, שיתכן שאינה רשאית להנשא שמא תתעבר ולא תוכל להניק, אלא שכתב שהמנהג שלא להקפיד בכך, עיין שם. ומכאן יש ללמוד שכ"ש שיש להזהר כשיש ניגוד בין מלאכת בעה"ב לבין מלאכתו, כגון שד"ר עבור מוסד אחד, שלא יעסוק עבור מוסד אחר, או לצורך עצמו, וכל כיוצא בזה, ועי' לעיל (הערה כד) מדברי שבט הלוי, ובערוה"ש כתב שקבלן אינו מוזהר בכל אלה, ונראה שאם יש לחוש שיעשה מלאכה גרועה, אף קבלן אסור. ומ"מ נראה שבמקום שאינו מפריע למלאכת בעה"ב, כגון שליח וכדומה, אין איסור לקבל עוד שליחות, וכל מה שמרויח הוא לעצמו, אא"כ הבעה"ב נותן לו הוצאות, נראה שיש לנכות מהוצאות בעה"ב.

26. שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ד סימן צא

ב' אם רשאי לדלג פסד"ז = פסוקי דזמרה = כשיתאחר בשביל זה המלמד להתחיל ללמד עם התלמידים ופועל השכור למלאכתו ולמלאכת עצמו ולדלג פסד"ז כפי שאיתא /שו"ע או"ח/ בסימן נ"ב לא בשביל תפלה בצבור, אלא שהוא מלמד ואיחר מלקום כשיתפלל בלא דלוג לא יוכל לבא לתחלת הזמן שצריך להתחיל ללמד עם התלמידים, ולפעמים כדי שיספיק לאכול איזה דבר שלא יהיה רעב בשעת למודו עם התלמידים שלא ילמוד עמהם כראוי, פשוט וברור שצריך לדלג, שהרי בזה איכא תרתי בטול תורה דהתינוקות וחיוב הפעולה שהוא ענין גזל. ואף כשהוא שכיר לאחרים לעניני הרשות נמי מחוייב לדלג אם איחר שלא יוכל לבא בזמן התחלת המלאכה, דהוא ענין גזל מלאכתו דבעה"ב, והא קלו לפועלים אף לר"ג שיתפללו רק מעין י"ח דהוא הבינונו ושיברכו רק שתיים בברה"מ = בברכת המזון = לאחריה ומסתמא שלא היו אומרים כלל פסד"ז, ולכן אף שהאידינא מתפללין י"ח ומברכין בה"מ"ז כתקונה מחמת שאין דרך להקפיד בכך ואדעתא דהכי משכירין אותן כדאיתא בסימן ק"י סעי' ב' ובסימן קצ"א סעי' ב', לא שייך זה בצריך לבא למלאכתו בשעה מיוחדת כפועלים בזמננו ואירע שנתאחר, ודאי אין רשאי על זמן בעה"ב להאריך בתפלתו והיה לו להתפלל בעצם הבינונו כמו שהוא בדרך וכן לברך רק שתי ברכות בבה"מ"ז כשיהיה הפסד לבעה"ב אף כשינכה לו שכרו, אך למעשה מסתבר שאין לעשות כן, לא מבעיא לחסר ברכה בבה"מ"ז דבשביל מקרה כזה אין לשנות, אלא אף בתפלת הבינונו שבדרך רשאי גם בזמננו, אבל כיון שלא רגיל בהבינונו ואינו בקי בה לא ירויח אלא משהו ואולי לא ירויח כלל, וא"כ לדלג פסד"ז ודאי לא מבעיא שרשאי אלא שמחוייב מצד גזל מלאכתו של בעה"ב. אך בשביל מלאכת עצמו מסתבר שלא ידלג אלא כשאיכא חשש גדול שאפשר יהיה הפסד כשיאחר זמן הקצר דאמירת כל פסד"ז דבמקום הפסד ודאי רשאי אף למלאכת עצמו.